

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk!

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Az örjögő szövetséges.

Pécs, 1899. augusztus 11.

Minden szövetségnek végcélja az erők egyesítése s ennek révén a hatalomban, tekintélyben való megerősödés s a kitzúzott cél előérésének megkönnyítése. A mi szövetségünk azonban Ausztriával — legalább mostani alakjában — mindennek éppen az ellenkezőjét eredményezi. A hatvanhetes közjogi berendezéssel létesített realunióban Magyarország föladata az állami egységben, ezredéves államalkotó és föntartó öntudatában rejülő erejével kipótolni Ausztriának azt az óriási gyengeséget, mely a különböző történelmi tradíciókkal bíró nemzetek széthúzásában rejlik s mivel így a szövetségben erőt csak mi adunk a másik félnek a nélkül, hogy viszont tőle akár milyen tekintetben is erőt kapnánk: nagyon természetes, hogy ez a szövetség ránk nézve nem erőforrás, hanem akadály a saját erőnk öntudatos kifejtésében.

Világos bizonyítéka ennek az a fölfordulás, amely odaát Ausztriában nemzetiséget nemzetiség ellen, a népet a kormány ellen s végül a népet és kormányt karöltve Magyarország ellen állítja csatasorba. Az új kiegyezésben Magyarország távol volt tőle, hogy Ausztriától áldozatokat követeljen a saját anyagi erejének öregbítésére, csak arra törekedett, hogy kevesbitse azokat az áldozatokat, a melye-

ket eddig a gazdasági szövetségben Ausztria erejének gyarapítására hozni kénytelen volt.

De az osztrákokat ez is mód nélkül kihozta a sodrúkból, mert ők nem szövetségest, hanem fejős tehenet látnak Magyarországon, a melynek más kötelessége sincsen, mint táplálékot szolgáltatni nekik. A magyar államférfiak azonban úgy tesznek, mintha ezt nem tudnák, nem látják, hanem egyre csak egymásra utaltságunkat hangoztatják s így a közösségre való szövetségben látják leginkább biztosítottnak a saját érdekeink érvényesülését.

Nos ha ez az egymásra utaltság tényleg léteznék is abban a mértékben, mint azt kormányaink hirdetik, akkor is csak úgy lehetne a szövetségnek mindkét félre nézve üdvös hatása, ha nemcsak mi ismerünk föl ezt a viszonyt, hanem a másik fél is elismerné, hogy ő legalább annyira ránk van szorulva, mint mi ő reá s ennek fölisméréséből levonná a konzekvenciát és a miénkhez hasonló jóindulattal iparkodnék a szövetséges érdekét is kielégíteni.

De szövetségzni olyan féllal, aki a legádázabb gyűlölséggel van eltelve irányunkban s a szövetséggel csak úgy lenne megelégedve, ha minket egészen pörére tudna vetköztetni: az már határos az örütséggel, mert képtelenségre vezet. Avagy nem képtelenség-e a gazdasági közösségnek mostani föntartására ráfogni, hogy az

kiegyezés? Ki látott valaha olyan kiegyezést, a melyet az egyik fél csak a legnagyobb presszió alatt fogad el kelleltlenül, a másik pedig tiltakozik ellene kézzel-lábbal s a ráerőszakolás folytán forradalmi lázba jön?

És hasztalan erőszakolták is a 14-ik §. segítségével, mert közösséget föntartó kiegyezést törvényeink szerint csak Ausztria alkotmányos képviselével köthetünk, arról pedig beszélni sem lehet, hogy Ausztria alkotmányos képviselése valaha is elfogadja azt a kiegyezést, a melyet most császári hatalomszóval oktroyáltak rá. Ha a birodalmi gyűlés munkaképesé lenne is, az lenne az első dolga, hogy a kiegyezési rendeleteket visszavetné.

Rövidlátó államférfiak azonban, kik csak a hatalom birtokát féltik, egyedül az obstrukcióban látják a kiegyezés létrejöttének akadályát s azért most azon törik a fejüket, miként lehetne az obstrukciót lehetetlenné tenni, a minek sikerülte esetén bizton számítanak a kiegyezés alkotmányos elfogadására. A mostani alkotmányos szervezet mellett ez lehetetlen dolog, azért államcsínyt terveznek az alkotmány megváltoztatására.

De hát micsoda alkotmányt eszelhetnének ki a legélesebb pártviszályok által szétmarcangolt Ausztria számára, amely az obstrukciót eltüntetné s a kiegyezés el-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az utolsó uton.

A nagy hadgyakorlat vége felé közeledett.

Hajnali három órakor indult neki a regiment az utolsó állomásnak, a honnan — divízió parancs szerint, közben huszonnégy órát igénybe vevő csatározással, éjjeli táborozással — vasutra szállítják az öreg gyereket, hogy hosszú három év után menjen ki-kibaza a falujába a sárga zsinóros szűk nadrág helyett öltse föl újra a bő magyar gatyát s a nehéz Manlicher helyett kaszát fogjon kezébe. A legénység dudorászva, vigan készülődött az utolsó, de hosszúnak, fáradságosnak ígérkező utra s roppant igyekezettel pucolta a fegyvert, fényesítette sikkáján a gombot. Minden ragyogjon, csillogjon! Három kicsi nap múlva haza megy az öreg gyerek! Micsoda nagy legény lesz otthon minden teremtet lélek ebből a regimentből!

A bakák szinte táncolva lépkedtek örömmükben s felharsant az ének, hol itt, hol amott:

De a császár azt írta a levélbe,
Levélbe, de levélbe:
Nem illik a csákó a lány
Fejébe! — — —

Tíz órakor még minden század énekelt. De ekkor már irtóztató erővel süttött a nap. Az uton kétfelől semmi árnyék. A bakák kigombolták kabátjukat, megeresztették a dereksziját. A dalolás lassanként elhalt, a nap felhágott az ég közepére s egy csöpp szellő se lengett. Az izzóvá lett alföldi homokban bokáig tapostak a markos bácskai gyerekek; a föl-kavart por ránehezedett a mellükre, szemükre, rátapadt az arcukra s mély sáros barázdát vájt benne a fejükről lefutó izzadság. A regiment úgy nézett ki, mint egy füstfelhőbe burkolt hosszú tehervonat. A nemrég még oly vidám legénység fáradtan, lkimerülve, a borju terhétől meggöndyedten vonult előre az utolsó ütközet elé.

Tikkasztó meleg volt, a milyenre az öreg bakák sem emlékeztek a hosszú három év alatt. Valami szokatlan csendesség vett erőt az egész ezreden. A tiszték sem szóltak egy szót sem. Lehorgasztott fővel, hangtalanul lovagolt elől az ezredes is. Csak néha-néha hallatszott ki a bakancsok egyhangu pacsolásából egy-egy hangosabb káromkodás, elröppent sóhajtás.

Szálas, csontos képű rezervista mellett kimerülten, meggöndyedten haladt földije, egy nagy, puha rác gyerek: Infanterist Stefan Vojnics. A teje a mellén lógott, szeme kidülledt s lihegett a fáradságtól. A kitartó vén rezervista biztatta, vigasztalta:

— Ne busuljon kend, földi. Nemsokára

érünk tán már valami falut, ott majd huzhatja kend a lóbört valamelyik szép menyecske hüvös nyoszolyáján. Azután meg ezt a pár kis napot még ha mindig masiroznánk is, ki kellene birni az öreg legénynek!

Azután beszélt neki otthonról, a falujokról mindentelét, hogy újra zsindelezték a templomot, mert nagyon korhadt volt már a régi tető; meg hogy úgy hírlik, hogy bíróságot kap a falu, meg zsandárokat.

— Ideje is volna már különben, mert a rác hóstyára sohase mehet be magyar legény a nélkül, hogy verekedés ne lenne belőle! — De igaz, ni! Majd elfelejtem a legjavát: az asszony meg mindennap várandós, mire haza megy kend, már talán meg is lesz a gyerek.

A nagy rácnak örömköltés hagyta el az ajkát. Ettől a perctől, mintha kicserélték volna. Egészen újjá született, elfelejtette a fáradságot, vig lett, beszédes lett. Kérdősködött az asszonyáról sokat, hogy: hogy néz ki, hogy viruló egészségben van-e, hogy emlegette-e őt sokszor azóta, hogy karácsonkor otthon volt urlaubon?

Azután csendes lett megint. Elgondolkozott az asszonyáról, meg arról a pici gyerekről, a ki bizonyosan hamarabb odahaza lesz, mint ő. Fiu lesz, biztosan fiu lesz, — olyan kis kövér, piros képű gügyögő fiucska, — egy szép piros rózsa! Gyerek az ő házában! Jaj, de szép is az, ha az embernek

fogadását is biztosítaná? Tegyük föl, hogy az új alkotmány föderatív alagra helyezkednék s a törvényhozást decentralizálná a tartománygyűlésekre; ekkor is kell azonban létesíteni egy központi alkotmányos testületet a közös ügyek intézésére, ilyen központi testület pedig megint nem állítható egybe úgy, hogy azok az ellenséges elemek, a melyek most a Reichsrathban dühöngenek egymással, az új központi testületben is ne találkozzanak.

Mert pl. a cseh tartománygyűlés a föderatív alkotmányban is csak cseh képviselőket fog küldeni a központi államtanácsba, Alsó- és Felső-Ausztria, Tirol, Salzburg, Stajerország pedig németeket. Nos hát ezek az ellenséges delegáltak az új államtanácsban ott vennék föl az obstrukció fonálát, ahol az eddigi Reichsrathban elejtették s az államtanács munkaképessége egy jottával sem állana erősebb lábán, mint a Reichsrathé.

De tovább megyünk s bizton állíthatjuk, hogy a föderatív alkotmány a Reichsrath obstrukcióját is decentralizálná a tartománygyűlésekre, mert nincs az a hatalom, a mely megakadályozhatná, hogy Csehország tartománygyűlésébe a legdühösebb német képviselők is utat ne találjanak, viszont a német tartományok gyűléseire szláv képviselők is meg ne választassanak.

Hogy pedig ott, ahol ez a két elem együtt kerül, nyugodt törvényhozói működés nem is képzelhető, arról meglehetnek még az osztrák államférfiak is győződve. Hisz csak nem vakok, hogy a kézzel fogható jelenségeket nem látják.

Itt vannak pl. azok az épületes események, melyek tegnap és tegnapelőtt Cilliben történtek. Ott a szlovének tegnapelőtt Oblak szláv tudós siremlékét leplezték le, de ez csak úgy történhetett meg, hogy a hatóság eltiltotta a leplezésnél beszédek tartását, mert ez föllázította volna a német lakosságot. De azért a néma leplezés nyomás is véres zavargások jártak. A szláv egyesület épületéről el kellett távolítani a szláv zászlót; a németek meg-

ostromolták éjjel az épületet, melyből a szlávok revolverekkel lövöldöztek s egy német utazót halálosan megsebesítettek, viszont a németek kegyetlenül elverték a kezeik közé került szlávokat, az épületben volt cseh diákokat pedig katonai fedezettel kellett a pályaházba szállítani s a németek közápóra ennek dacára hármat közülök súlyosan megsebesített.

Nos hát ilyen a helyzet képe a szövetséges Ausztriában. Ki remélhetne még az ilyen őrjöngő szövetségestől erőt és támogatást nyerni? Magyarországnak, ha nem akar Ausztria után a végfeloszlás örvényébe rohanni, nincs sürgősebb teendője, mint felbontani a reáluniókat ama szoros kötelekeit, amelyek most e veszekedő néppel összekötik s áttérni a perszonal unióra, a mely csak az uralkodó személyével kapcsolja egybe.

Hirek.

Pécs, 1899. augusztus 11.

A szép Vera bölcsesége.

Valami rossznak sejtelmével ébredt föl a szép Vera a mai pénteki napon, mert legott meghallotta, mikor valaki betoppant a kis kapuküszöbén.

— Törvényös embör! — gondolja s úgy is van.

A rendör átadja neki a hivogató cédulát, hozzá még mosolyog is egyet a bajusza alatt.

De más malomban örül az asszony és boszankodva mondja:

— Mivelhogy nem hagytam magam, most engömet vösznek elő a törvény urai?

Hogy megnyugodott egy kissé, a rendör megkockáztatja nagy tapintatossággal a jogi kérdést.

— Osztt visszaesés-e ez, ami hogy nagyon sokat nyom a mérlegölésné . . .

— Dehogy! vágta vissza Vera s fölgűrve a fölöltöje ujját, hozzáteszi:

— Cak az ura jelönlétitü ijetttem mög. Az asszonyi okoskodást helybenhagyva „ögönöz” a rendör ami által Vera láthatóan megkönnyebbül.

Bánatos ugyan egy keveset, de az urának világért sem szólna, nehogy durvaságával az

itéletnek elejébe vágjon. Annál többet tudnak meg tőle a szomszédok, míg végre Vera testül-lelkestül megunja az egészét. Csak olykor, ha riogatják, mondja egykedvűen:

— Ahogy lösz, úgy lösz! — és az Istenbe veti a bizodalját.

Majd megvirrad a törvénykezés napja, mikor Vera jókedvvel fölkel, egy kis szépitő kiigazitást tesz magán, életében úgy lehet legelőször. Majd suhogó viganóját veszi föl, a sok ékszerrel együtt s így fölcihelődve indul hódító utjára — birai elé, a törvényszéki palotába.

Ott kattog bársony kis papucsában, formás fején a selyem keszkenyővel, bóbiskolva, hol mindjárt égbekiáltó igazságtalanságokról hall egyik-másik atyafi révén. De Verának ez mégse lohasztja bizalmát, amint hogy helyes is lehet okoskodása, lévén mindig egynek nyeresége, ami a másik vesztesége . . .

Ringó járása sokaknak szemet szur és az emberek nyelvükkel csettentenek, visszhangjaul szeme villogásának.

Nyert ügye van, véli Vera, aki minden kaputos emberben a bírót sejtí és kacérkodik, mignem az urak legtekintélyesebbike, a kövér portás leinti hangos szaladgálásaért.

Most leül a folyosói padon s ekkép belevagyul a sok ügyes-bajos ember társaságába. Hallgatja egy darabig a perlekedőket, aztán csak előhozakodik a maga dolgával. Az ellenfele is hallja és szóra sem érdemesíti.

— Egyezzenek ki, javolja egyszerre csak valaki az emberek közül.

Vera rá is állana már, de kettőn áll a vásár. Némi hallgatás után mégis kiböki Vera bevádlója:

— Aggya kend ide azt a zött pöngőt, oszt fölibe még egy írást tögyön, ameikbe megköszöni a zembörségömet.

Vera mindjárt nem érti a váratlan kívánságot, míg gyakorlattabbak megmagyarázzák neki, hogy itt az ellenfél szivességét kell elismerni, mert az öt forint kevés a kiállott szenvedésért.

Emiatt azonban Vera fölberzenkedik és áperzte megtagadja az egyezséget.

— Az aggyon rolla elősmervénynt, aki a pénzt kapja. De most má se írás, se beszéd, várjuk be, mit szónak a zurak a dologhon.

És Verának kétségkívül igaza van ebben, hanem könnyü testi sértésért azért mégis elítélték.

fia születik! Kettő helyett most már hárman fogják haza várni epedve, örömmel: az édes anya, felesége, meg a kis fia. Micsoda boldogság lesz az, megpihenni otthon az édes családi tűzhelynél, három hosszú, messze idegenben eltöltött, borzasztó év után! . . . A regiment hömpölygött tovább. Az ut két oldalán kidölt katonák feküdtek, a kik nem bírták már tovább a masirozást.

Az orvos jelentést tett az ezredesnek, hogy a sok beteg katona számára már nincs hely a betegszállító kocsikon s hogy ha a márs még egy óráig tart, ki fog dőlni az ezrednek fele. Az ezredes káromkodott.

— Nem tehetek róla. Két órára találkoznunk kell az ellenséggel. Menni kell!

És ment a regiment, mint egy nagy ormótlan test. Mozogtak a lábak minden öntudat nélkül, a kezek görcsösen szoritották a fegyverszijat.

A nagy rácnak megrokkant a térde. Belekapaszkodott földije karjába, hogy össze ne essék. Érezte, hogy mint vesz ki belőle az erő és nem tudott segíteni magán. Borzasztó szomjuság marcangolta torkát. Egy pohár víz, egyetlen korty víz csak, és érzi, hogy birná tovább a marsot, egész reggelig is. A rezervista biztatta.

— Csak még egy pár percig földi. Nem

messze lehet már az ellenség, az ütközet alatt majd ihatik valamelyik kútnál.

— Nem birom tovább, nem birom! — jajgatott a nagy puha ember.

— Hát akkor düljön ki kend.

— Nem akarok kidülni, mert akkór kórházba visznek és ott tartanak egy hónapig! Én pedig holnapután otthon akarok lenni az asszonyomnál, a gyerekenél! . . .

Egyszerre lövés dördült el a távoli kukoricásban. Előre küldött patrollak lövései. Itt az ellenség!

— Halt!

Egy kút állott közel az uthoz, akácfák árnyékában. A legénység nem hallgatott a tilalomra, egy pillanat alatt megrohanta a vödört, a vályut, némelyik még a mellette levő pocsolyából is ivott.

Stefan Vojnics, a nagy puha rác volt az első a kútnál. Magánkívül a gyönyörtől, az élet ujhodó reményétől, úgy, a hogy volt: forró arccal, félig eszméletlenül, belemártotta nagy tüzes fejét a vödörbe és ivott, ivott möhön sokáig.

Azután lefeküdt az árok szélére a fa alá . . .

Mután az ezredes az ütközethez megtette a kellő intézkedéseket, töltött fegyverrel biztosítva, indult a regiment. A hátul jövő

szanitécek összeszedték az elmaradottakat, a betegeket, levették róluk a borjut, a fegyvert és úgy mentek aztán ezek a megtelt betegkocsik után teher nélkül, könnyen.

Egy szanitéc jelentette az orvosnak, hogy egy nagy, hosszú legény ott az árok szélén alszik, vagy mit csinál! Hiába költögette, nem ébredt fel.

Az ezredorvos odament s meghökkenve állott meg előtte. Egy holttest feküdt ott kitátott szájjal, merev, megüvegesedett szemekkel. Azután megvizsgálta s boszus, megvető hangon mormogta:

— Biztosan sok vizet ivott, a dummer kerl!

*

A regimenttől értesítették a kis bácskai falu előjáróságát, hogy az odaváló illetőségű infanterist Stefan Vojnics, a nagygyakorlat közben meghalt s a megillető katonai pompával temették el.

Ott fekszik a nagy rác, családjától messze, egy homokos alföldi talucska akácos temetőjében. Egyszerű összetákolt fejfa van a sirja fölött, a melynél nem imádkozik, nem hullat könnyet senki sem. A sirhantot senki sem ülteti be zöl gyeppel, viraggal, csak az akác-tárol hull rá a sok fehér virág s befödi lágyan, mint a szemlödő . . .

B. M.

Napirend 1899. augusztus 12-én.

Naptár: szombat, aug. 12. — Róm. kath.: Klára. — Prot.: Klára. — Görög-kel.: (jul. 31.) Eudoxia. — Zsidó: S. Schoftina. — Nap két 4 óra 54 perckor; nyugszik 7 óra 16 perckor. — Hold két 11 óra 31 perckor délelőtt; nyugszik 9 óra 30 perckor este.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Estély a Polgári Kaszinóban este 1/2 9 órakor.

— **(Elhalasztott ülés.)** A város vízvezetési bizottságának ma délután 3 órára hirdetett ülését nem tartották meg. A polgármesteri értesítés, melylyel ezt ma délelőtt tudtára adta a meghívottaknak, „közbejött akadályt emleget, a miért a gyűlést nem tartották meg, de mi azt hisszük, hogy a — közbejött esőzés miatt nincs szükség a gyűlés megtartására. A vízhiányról akkor is ráérnek a városatyák tanácskozni, ha a szárazság megint erős lesz, — hiszen úgyse tudnak rajta segíteni.

— **(A ciszterciek gyásza.)** A magyar cisztercita rend apátja és tagjai gyászla-pon jelentik, hogy szeretett társuk, főtisztelendő *Kolossváry Kálmán*, a zirci konvent tagja, áldozópap, okl. főgimn. tanár, főjóságg ormányzó, Veszprémmegye bizottsági tagja stb. rövid szenvedés után s a haldoklók szentségeinek ajtatós felvétele után munkás életének 58-ik, áldozópapságának 35-ik évében f. hó 8-án esti 8 órakor elhunyt.

— **(Pénzhamított banda.)** *Rikker Mihály* és *Pikker Bogár János* jómódu decsi gőzmalomtulajdonosok ellen május hóban bebizonyosodott, hogy több ezer forintot csaltak ki különösen a tolnai és bogyszlói lakosoktól, hogy azért háromszor annyi hamis pénzt adnak. Ekkor a csalókat elfogták, de csakhamar szabadlábra helyezték. Szabadságukat arra használták föl, hogy tovább üzték csalásaikat. Ugyanis most *Boldog Pál* kun-csorbai lakos tett ellenök feljelentést, hogy tőle ravasz fondorlattal 490 frtot csaltak ki, hogy ennek fejében háromszor annyi hamis, de a valódi 10 forintosokkal teljesen egyező pénzt adnak. *Kovács Balázs* török-szent-miklósi lakos fel is csalta *Boldog Pált* július 6-án Budapestre, a hol találkozott *Rikker Mihály*lyal, a ki átvette a becsapott embertől a 490 frtot; de hamis pénzt nem adott érte, hanem ígérte, hogy pár nap múlva postán küldi el. *Boldog Pál* azonban hiába várta a pénzt s így *Gergely Mihály* kun-csorbai lakossal augusztus 3-án leutazott Decsre és követelte *Rikker Mihály* és *Pikker Bogár Jánostól* pénzét. Ezek persze hallani sem akartak a pénz visszatérítéséről, sőt — mivel *Boldog Pál* és *Gergely Mihály* elkeseredésükben leítették magukat és lármát csaptak a faluban — elfogatták, mint csendháborítókat és *Szegzárdra* a főszolgabíróhoz kísértették őket. A főszolgabíró 10 frttal meg is birságotta őket. Ekkor ezután elmondották, hogy miképen csapták be *Boldog Pált* a furfangos csalók, mire *Váradi János* szegzárdi csendőrmester rögtön Decsre utazott és előállította *Rikker Mihályt* a ki a csalást csakugyan be is ismerte. Őt letartóztatták, *Pikker Bogár János* azonban ismeretlen helyen tartózkodik, *Kovács Balázs* pedig csalás miatt jelenleg a budapesti törvényszéknél van vizsgálati fogságban.

— **(A Margitta szigeti ármentesítő társulat ülése.)** A Margitta szigeti ármentesítő társulat miniszteri biztosa mellé kirendelt véleményező bizottság tegnap

délelőtt Mohácson ülést tartott, melyen *Torma Károly* alispán elnökléte alatt megjelentek *Steinecker Károly* zombori folyamfőmérnök, miniszteri megbízott, *Szabó András* szemleli bíró, *Kikindai Aladár*, a kalocsai érseki uradalom mérnöke, *Bácsmegyei Rezső* a *Jan-kovics-Bésán* uradalom számtartója, *Freytag Lajos* dunaszekcsői körjegyző, *Balázs Vince* apatini kir. kincstári erdőmester, *Stajevics János* földbirtokos, *Weisz Lajos* földbirtokos, *Klombauer Antal* mohácsi jegyző, *Német Lipót* a *Frigyes* főhercegi uradalom ügyésze, *Reich Károly* ugyanottani uradalmi műszaki tanácsos, *Küzdényi Szilárd* igazgató főmérnök és *Lehel Győző* társulati titkár. A bizottság első sorban az ármentesítő társulat költségvetését állapította meg, mely szerint igazgatási költségekre hatezer forintot szavazott meg. Továbbá tiz új gátórházat épített a társulat, melyeknek építése huszezer forintba került. Az építés költsége aránylag azért ily nagy, mert minden második gátórházban egy vendégszoba lesz a munkálatokat vezető mérnökök részére. A társulat telefon hálózatának fentartása öt ezer forintba kerül, míg tartalék alapul nyolcezer forintot számítanak. Ehhez hozzá véve még néhány előre nem látható kiadás összegét, a költségvetést ötvenezer forintban állapították meg, mely összegnek kifizetéséhez az ármentesítő társulat hatáskörébe tartozó érdekeltek holdanként egy-egy forinttal járulnak. Továbbá felosztotta a bizottság az ármentesítő társulat hatáskörét hat töltésszakaszra és pedig: 1. a szemleli, 2. bát-monostori, 3. erős-aljai, 4. dunaszekcsői, 5. mohácsi, 6. *Frigyes* főherceg uradalmi töltésszakasz. Eme töltésszakaszok teljes kiépítése és fentartási költsége kétszázötvenezer forintba kerül, mely összeget kölcsön útján fogják fedezni, természetesen úgy, hogy a kölcsön visszafizetéséhez minden érdekelt, a töltés által megvédett birtok holdjai számának arányában hozzájárul. A költség folyósítása iránt több fővárosi és helybeli pénzintézetet keresnek meg, s a legelőnyösebb ajánlatot fogják a társulat közgyűlése elé terjeszteni.

— **(A baranya-sellyei ifjuság)** folyó hó 20-án az olvasókör kerthelyiségében jótékonycélú kertimulatságot rendez. Beléptidij személyenként 30 kr. A zenét *Oláh Miska* szigetvári zenekara szolgáltatja. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel vétetnek. Kedvezőtlen idő esetén a táncvigalom a nagyvendéglő termében tartatik meg.

— **(Adományok.)** A havihegyi kőkereszt felállítására adakoztak: *Paulicsek* Ferenc 1 frt 50 krajcárt és *Vukalovics* Kálmáné 2 frtot.

— **(Meglopott kofaasszony.)** *Schuhmann Borbála*, kis-makár-utcai lakos, kofától az elmúlt éjjel eddig ismeretlen tettesek három kosár nyári almát, nagyobb mennyiségű csöves kukoricát és két kosár körtét loptak el. Az eddig ismeretlen tettesek után megindították a nyomozást.

— **(Megszökött béreslegény.)** Ezek is kezdenek nálunk lassacskán a hirrovatok állandó alakjaivá lenni. Nincs az a hét, melyen be ne kellene számolnunk néhány olyan hűtlen cselédről, kik szó nélkül hagyják ott a gazdájukat, megszöknek. Szerencse meg,

ha úgy szöknek meg, hogy nem visznek semmit sem magukkal, legtöbb esetben azonban, mindig ragad valami a kezükhöz. A szökött cselédek statisztikájának legutóbbi szaporítója *Kender Károly* szökédi legény, ki tegnap reggel gazdájának házából megszökött s magával vitt két pár cipőt, meg 15 forintot, melyet azért bizott rá gazdája, hogy a pénzért lisztet vásároljon. A tolvaj szökevényt most keresik.

— **(Már ismét a posta.)** Csak nem rég panaszkodtunk némely makrancos postaszekrényekről, melyeknek az a rossz szokásuk, hogy nem adják ki a beléjük dobott leveleket, s a feladó hiába várja a választ levelére, a címzett csökönyösen hallgat, mert nem kapta meg a levelet. No hát az ilyesmi még megeshetik egy közönséges levélszekrényvel, melynek pléhhüvelyében a legvérmesebb secessionista sem volna képes érzékeny szívet fedezni fel, hanem azok a panaszok, melyek az utóbbi időben hangzanak fel a közönség köréből, már nem olyan közönségesek, s arra engednek következtetni, hogy most már nemcsak a levélszekrényekben, hanem a postahivatal belső masinériájában is hiba esett. Az a panasz ugyanis, hogy míg a vidéki levelek és postaküldemények akadálytalanul és késedelem nélkül kézbesítetnek, addig a helybeli leveleknek két három nap kell míg őket kézbesítik. Viszont megtörtént az utóbbi időben az is, hogy oly levelek, melyek a szomszédos községek valamelyikéből érkeztek Pécsre, címzettnek hatodnapra kézbesítettek dacára annak, hogy a feladás és érkezés bélyegzője szerint a feladást követő napon már Pécsen volt a levél. Ezen a téren határozottan legnagyobb rekordot az a levelezőlap ért el, mely a napokban kézbesített Gy. J. pécsi joghallgatónak. A levelezőlap 1898. évi július 22-én adatott fel egyik szomszéd városbeli postahivatalnál, s tegnapelőtt kézbesített címzettnek; tehát kerek tizenkét és fél hónap kellett a kézbesítéshez. Az ilyesmi ugyan megesik néha, de bizony megingatja kissé a postába helyezett bizalmat. Reményeljük azonban közönségünk érdekében, hogy az a bizonyos hibás kerek mihamarább javítás alá kerül a posta belső masinériájában!

— **(Letartóztatott betörő.)** Zalaegerszegen a napokban letartóztatott az ottani rendőrség egy tettenért *Schütz Imre* nevű betörőt, kinek vallatása közben kisült, hogy az illető huzamosabb ideig Pécsen tartózkodott, mint péklegény. Miután nem lehetetlen, hogy az elfogott betörőnek vannak pécsi viselt dolgai is, a zalaegerszegi rendőrség értesítette az itteni társhatóságot, hogy netán felemerült gyanuit közölje, szükség esetén intézkedjék a *Schütz Imre* kihallgatása, esetleg átszállítása iránt.

— **(Mégmart ember.)** Ismét veszett kutya garázdálkodásáról kapunk hírt a szomszédos Nagy-Kozár községből. Tegnap délután egy fekete szőrű bundás kutya kóborolt a szőlők között, melyet *Mohácsi József* ottani hegyőr észrevett s ártalmatlanná akart tenni. A kutya azonban, még mielőtt a hegyőr lőhetett volna, nekiugrott s bal lábán megmarta. *Mohácsi* ekkor fegyverével agyonütötte a kutyát, melyről a megejtett állatorvosi vizsgálat kiderítette, hogy a kutya veszett volt. A meg-

mart embernek a Pasteur-intézetbe való szállításához szükséges intézkedéseket megtették.

— **(Éjjeli osondólet.)** Az elmúlt éjjel hangos szóváltás, majd ajtócsapkodás s később erős sirás zaja zavarta fel a kis Rókusutca lakóit s azok, kik a lármára felriadva, hiába keresték okát az éjjeli zsvajnak, ma reggel megkapták a kellő felvilágosítást a rendőrségnél, ha ugyan tudakozódtak. Kleiner János favágó — ki már huzamosabb idő óta féltékenykedett a feleségére — az elmúlt éjjel berugva ment haza valamelyik szigetkülvárosi korcsmából s ismét féltékenységi scénát produkált, melynek végén megverte és kidobta a házból a feleségét, ki még az éj folyamán panaszt emelt a rendőrségnél, hova ma reggel némi magyarázatok irányában felcítálták a verekedő Otellót is. A dolognak alighanem a bíróság előtt lesz folytatása.

— **(A vihar pusztítása.)** Az a rövid ideig tartó vihar és orkászserű szél, mely tegnapelőtt nálunk is dühöngött s itt annyival elégedett meg, hogy néhány ablakot betörjön és egy pár fát kivigyen a helyéből, a vidéken — mint értesülünk — nagyobb károkat okozott. A megyéhez érkezett jelentések szerint. Véménden a szél lekapta Horváth Zsiga József ottani lakós házának a tető szirtjét, mely alkalommal szerencsére emberéletben nem esett kár, a be nem takarított kuzát azonban poccsékká verte az eső. Siklós környékén lecsapott a villám egy százados jegenyébe, melyet kidöntött. Patacon pedig Huszár József istállójába csapott a villám, mely meggyújtotta az istálló tetejét, de dacára a nagy szélnek sikerült a tüzet lokalizálni, úgy hogy a tetőben sem esett nagy kár, mi főleg a felhőszakadás-szerűen aláhulló záporosónek köszönhető. A természetben okozott károk ugyszólván mindenütt egyformák. Némely helyen az erős vihar megbolygatta a kékvetet, az eső pedig a még csépeletlen termést alaposan megáztatta, a mi miatt több helyen néhány napig szünetelni kell a cséplési munkálatoknak, míg a napos idő valamennyire felszarítja a kalászatokat.

— **(Tűshalál áldozata.)** A szülői gondatlanságnak ismét meg van a maga áldozata. Az a — sajnos — gyakori eset, hogy a kis gyermekeket szüleik felügyelet nélkül hagyják s azok bármily veszedelmes játékot is űzhetnek anélkül, hogy valaki törődne velük, — ismétlődött most is azzal a különbséggel, hogy nemcsak kárt okozott ez a veszélyes gyerekjáték, de áldozatot is követelt. Ugyanis — mint értesülünk — Felső Cuni pusztán Farkas Jánosnak négyéves hasonnevű fia, míg anyja a konyhában főzött, egy csomó gyufát vitt ki a sertésólba és ott azzal játszott. Persze sorba gyújtogatta a gyulákat, míg csak az ólban levő szalma tüzet nem fogott. És ekkor egyszerre lángba borult a zsuptetejű ól s mire észrevették a tüzet, már az egész alkotmány lángokban égett. A kis gyereket szülei csak a tűz eloltása után keresték s mikor sehoh sem találták, csak akkor jöttek arra a rémes gondolatra, hogy hátha bennégett a gyerek az ólban. És úgy is volt. Mikor keresni kezdték a zsarátnok között, meg is találták elszenesedett, feketére égett holttestét. A hatóság az esetet természetesen bejelentette a bíróságnak s a gondatlan szülők ellen folyik a büntető eljárás.

— **(Goromba vendég.)** Szörnyen duhaj kedve támadt a napokban Zsilkovics József szilvási legénynek. Tán a szerelmi bánat mardosta a szívét, vagy egyéb bajba esett, elég az hozzá, hogy olyan elkeseredett mulatást vitt véghez egy szál cigány cincogó hegedűjének hangjai mellett, hogy észre sem vette, mikor éjtelt ütött az óra. Ekkor az éjjeli őr bebátorkodott a korcsmába s figyelmeztetve a vendéget a zárórára, távozásra hívta fel a duhajkodó legényt, ki nyelveskedésében olyanformán találta kidobni az alkalmatlankodó éjjeli őr, hogy annak orra betört. A dáhaj legény ellen hatóság elleni erőszak és könnyű testi sértés miatt megtették a feljelentést.

— **(A vörösmarti ipartestület)** folyó hó 20-án Jantai Józsefné mint zászlóanya védnöksége alatt zászlószentelési ünnepélyt tart. Az ünnepély sorrendje: 1. Reggeli 8 órakor a testület helyiségében a koszorus leányok fogadása. 2. 9 órakor ipartestületi diszülés, megnyitja: Stenge Ferenc főszolgabíró, mint elsőfoku iparhatóság. 3. Fél 10 órakor a bevont zászlóval, a bezdáni tüzoltózenekar kísérete mellett indulás a zászló anyáért, innen a r. kath. templomba vonulás. 4. 10 órakor ünnepélyes szentmise a Vörösmarti Dalárda közreműködésével, utána a zászló megáldása a templomban. 5. Isteni tisztelet után kivonulás a templom előtti térre, hol a beszentelés ünnepélye végződik. 6. Előre megállapított sorrendben a szegek beverése. 7. Délután 1 órakor társas-ebéd a nagyvendéglő helyiségében, azután szórakozás és kirándulás a dunai gőzhajóállomásra stb. 8. Este 8 órakor táncmulatság a nagyvendéglő nagytermében, beléptidij személyenkint 30 kr.

— **(A korcsmáros kára.)** Wiegand Ádám, szalatkai korcsmáros drágán fizette meg, hogy bármiféle vendégében annyira bizott, hogy egyedülhagyta a korcsmaszobában, melynek egyik sarkában a pénzeszekrénye állt. Ugyanis a napokban meglopták, a szekrényből kiemelve az ott levő husz forint összes készpénzt. A korcsmáros kárát feljelentvén a hatóságnak, a nyomozás során szerencsére megkerült a tolvaj Hanec Miklós, sásdi napszámos személyében, ki a pénzt a korcsmáros távollétében lopta ki a szekrényből. Most a bíróság végez vele.

— **(Lopás egy udvarról.)** Oszrón Paulis Géza háza udvarán egy csomó ruhanemű volt elterítgetve a minap. Az udvarba azután észrevétlenül belopózott Kalányos Nina cigányasszony és minden kérdezősködés nélkül elemelte a ruhaneműeket. Mire másnap elfogták, már nagy részét a ruháknak el is adta. A tolvaj cigányasszony most a börtönben várja büntetését.

— **(Tűz a vidéken.)** Málom községben tegnap reggel Ditrich József ottani lakos pajtája kigyulladt, s még mielőtt elolthatták volna porrá égett. A tüzet maga a káros okozta, ki egész nap a pajtában foglalatokodva, pipával járt a széna között. Valószínűleg valamely kihullott parázstól borult lángba a takarmány. Az épület nem volt biztosítva.

— **(Névmagyarosítás.)** Matlóka Imre pécsi illetőségű ugyanittani lakos, valamint kiskoru gyermekei Mihály, Julia és Erzsébet vezetéknevének »Malmosi«-ra kért átváltoz-

tatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedett.

— **(Lőrinc napja.)** Tegnap volt Lőrinc napja, a mely napon jó néhány esztendő óta az a kérdés merül föl, hogy dédapáink igazat mondtak, avagy meséltek-e a dinnyeérés idejéről? Mert hát az öregnek annak idején azt mondták, hogy a dinnye Lőrinc napján már nem jó. Elvesztette az ízét, egészségtelen s nem tisztességes gyomorba való. Mi pedig a mai idők halandói, azt tudjuk, hogy a dinnye Lőrinc napján még nem jó. Az ize nincs meg, mert éretlen. És igazat mondunk, mert Lőrinc napkor a dinnye még ujdonság, a mint ujdonság ma is. Ily körülmények között nem ártana már utána nézni, hogy hogyan is áll ez a dolog. Dédapáink anzágotk-e, avagy az időjárás változott meg? Azután: Lőrinc napját nem később tartották-e akkoriban s így nem valamelyik kalendárium-csináló adott e okot arra, hogy a mostani emberek el-elgondolkozzanak a Lőrincnap dinnyék különbözősége fölött?

— **(A gyanus kereszt.)** Érdekes fogásuk volt az olasz vámőröknek Verona közelében. Egy Mancini nevű aranyozó utban volt Franciaország felé és amikor podgyászat a határon megvizsgálták, abban egy gyönyörű, 50 centiméter hosszú bronzkeresztet találtak. A kereszt szép munkája föltűnt a vámhivatalnokoknak és kijelentették, hogy ilyen műtárgyat az országból a kormány engedélye nélkül kivinni nem lehet. Az aranyozó erre kijelentette, hogy visszamegy Veronába, rendbehozni a dolgot, a város közelében azonban mást gondolt és agyonlőtte magát. A megindított vizsgálat kiderítette, hogy a bronzkeresztet 1896-ban a monsampieroi templomból lopták és azóta akármennyire kutatták is, nem tudták megtalálni. Az így véletlenül megkerült egyházi műretek értéke 100.000 lira.

— **(Kifosztott éléskamra.)** Szlávek Ferenc gorikai lakos éléskamrájába egyik éjjel betörtek és onnan tíz liter zsirt s nagyobb mennyiségű élelmiszert elvittek. A káros feljelentésére megindult nyomozás során kitűnt, hogy a betörést Ballikor Pal, megyefai lakos követte el, kit feljelentettek a szentlőrinci járásbírósnak.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Somogy megye közigazgatási bizottsága, mint Kaposvárról jelentik, tegnapelőtt tartotta Tallián Gyula főispán elnöklésével rendes havi ülését. A jelentések szerint a közegészség állapota rendkívül kedvező. Fertőző betegség nem volt. A köztisztasági rendeleteket az összes községekben ellenőrzés mellett végrehajtották; 37.847 forint állami adót fizettek.

— **(Óriási dagály.)** Valparaisóból táviratozzák, hogy a tengerből a nagy dagály következtében tegnap óriási hullámok csaptak ki, amelyek több millió dollárnyi kárt okoztak. A kicsapó hullámok a kikötő gátjának legnagyobb részét elsodorták, vasuti mozdonyokat és vasuti kocsikat vetettek ki a sinekből s ezer tonna árut semmisített meg. A bellavista-bozoni vasuti vonal teljesen tönkrement.

— **(Úszó ágyuk.)** Németországban most érdekes katonai gyakorlatok folynak Glogau mellett, melyeknek mindig sok nézője akad. A csapatok úszó ágyukkal kelnek át az Odera folyón, ilyen katonai gyakorlatokat pedig ed-

digelé még sehol sem végeztek. Az ágyuk minden kerekére három, elől a rudon pedig egy tonnát erősítenek meg. A mikor az ágyuk a parthoz érnek, a lovakat kifogják és a tűzerek betolják a folyóba, hol azok könnyen úsznak és a pontonokról kötelek segítségével a tulsó partra dirigálják őket, hol a katonaság az úszó ágyukat kivontatja.

— **(Megvadult lovak.)** Kovács János, negyvenkettes számú bércocsis az éjjel tizenkét óra tájban a Cirják-féle korcsmába tért be egy pohár sörre. Fogatát őrizetlenül hagyta kint az utcán s a lovak valamitől megijedve megbokrosodtak s a kocsit elragadták. Száguldva rohantak fel a Makár-utcán, egészen ki a Hirschfeld-sörgyár melletti itatókutig s csak ott tudták elfogni őket. Szerencsére bajt nem okoztak. A gondatlan kocsis ellen a rendőrség megindította az eljárást.

— **(Füldököpeny papirosból.)** A papirost már rég idő óta a legkülönbözőbb célokra használják, úgy a kínaiak, mint a japánok. Hisz legutóbb is a japán-kínai háború alkalmával a japánok katonáikat papirosból készült fehérművel látták el, a mely fehérművek a gyakorlatban teljesen beváltak. Nem csoda, ha a japánminta után a művelt népek figyelme is a papiros sokféle felhasználhatósága iránt felkeltetett s ezen anyagot a legkülönbözőbb célokra igyekeznek felhasználni. Mint minden technikai újításban, úgy itt is az amerikaiak járnak elől — füldököpenyt csinálnak papirosból. Ez a füldököpeny 6—8 mm. vastag itatóspapíroshoz hasonló papiros-

ból ál és a felöltés alkalmával rögtön a testhez simul. A papiros a test egész nedvességét felszívja, úgy, hogy a törülközés és szárítás pár pillanat műve. Minthogy a papiros rossz hővezető test is, a test melegét nem vonja el és megóvja az embert a meghűléstől. Ugyanezen anyagból készül a fej- és láb-takaró, valamint a törülköző is. Ezen tárgyak már olcsóságuknál fogva nagy feltűnést keltenek és így valószínű, hogy a társadalom különféle rétegeiben mihamarább tért is fognak maguknak hódítani.

— **(Meglopott mészáros.)** Preller Nándor, Jókai-tér 6. szám alatt lakó mészáros tegnap este meglopták. Üzletében egy szegre akasztotta kabátját, míg dolgát végezte. A kabátja zsebében volt a pénztárcája, melyben 115 forint készpénz volt. Az üzletben csak egy 25—26 év körüli ügynök volt, a ki ott állt éppen a kabát közelében egy széken. Mikor ez eltávozott s a mészáros fel akarta venni kabátját, észrevette, hogy pénztárcája hiányzik; kereste-kutatta, de nem találta sehol. Ma azután bejelentette az esetet a rendőrségnek, a hol megindították a lopás ügyében a vizsgálatot. Mindenek előtt a gyanuba vett ügynököket keresték, de azt bizony nem találták, mert már elutazott. Azonnal sürgönyöztek a legközelebbi vasuti állomásokra, hogy kézrekeríthessék, mert elutazásával csak megerősítette a gyanút, hogy valóban ő követte el a lopást.

— **(Leégett gabona.)** A mai nap két helyről is kaptunk értesítést gabona-tüzekről. Mert itt van most az efajta tüzek sze-

zonja, mivelhogy ha a gazdának a jég el nem verte, eső el nem rothasztotta a gabonáját, most aratás után, hogy asztagokba rakva áll, gyakorta a tűz pusztítja el. Így történt ez Rácmecskén, hol *Eberling* Gyulának égett le a gabonája, mintegy 600 forint értékben; továbbá Várkonyban, hol *Bischof* Györgynek 500 forint értékű gabonája lett a tűz martalékává. Hogy a tüzek miből keletkeztek, nem tudják. Szerencsére a leégett gabona biztosítva volt s így a kár nagyrészen megtérül.

— **(Tolvaj cigányasszonyok.)** Szentlőrincen *Schwarz* Adolf kereskedő boltjába a napokban négy cigányasszony állított be vásárlás végett. Mig alkudoztak a portékákra, addig alattomban egy-két drága se-lyemkendőt el is dugtak, amit csak akkor vett észre a kereskedő, mikor már messze jártak a bolttól. Hanem azért mégse vihették el a lopott tárgyakat, mert csakhamar elfogták őket. A tolvaj cigányasszonyok, kik a hires Kolompár-familiából valók, most a szentlőrinci járásbírósa büntetésében várják büntetésüket.

— **(A milliomos tragédiája.)** Burendt Eduard amerikai milliomos szórakozni jött át Európába. Trouvillebe ment először, a hol csakhamar állandó vendége lett a játékbarlangoknak. A szerencse ellene szegődött és Burendt rövidesen elvesztette pénzének nagyobb részét. Vagyonának romjaival Monte-Carlóban próbált szerencsét. A balsors azonban itt is oly állhatatos kísérője volt, hogy a napokban koldusként hagyta el a játékbarlangot. Az

mi készlet arra, hogy engem elhagyj? Ha nem akarod az igazi okot elmondani, úgy ne is fáradj többé a szószaporítással, mert úgy sem engedlek el.

— Kényszerítesz, hogy elmondjam, tehát megteszem, hanem arra kérlek Henrik, ne neved ki. Tegnap éjjel borzasztó álomom volt, — nem olyan közönséges, mint a melyet az ember rendszeren álmodni szokott — hanem olyan világos, tiszta kép, melynek mindegyik alakját igen jól ismertem. S ez az álomkép, melytől mostanáig sem tudtam szabadulni, azt jósolta nekem, hogy ha elmegyek veled, soha többé nem látom feleségemet és gyermekeimet, mert »Stavó reményét« baleset éri a tengeren. Azóta félek, gyáva vagyok s úgy sem lennék hajódnak jó kormányosa.

A kapitány kacagni kezdett.

— Egy álomkép? Hallod ember, hát mióta szoktál te fényes nappal is álmodni? Látod, ezt a sűrű véred okozza, mely ismét folyékonyvá lesz, ha éjszaki szél fúj a füled körül. S mert tudom, hogy ez az utazás igen jót fog neked tenni s te arról meggazdagodva térsz vissza s főleg azért, mert nem szeretnék olyan derék hajóst elveszteni, mint te vagy — nem bontom fel a szerződésedet.

— Tehát megtagadod kérelmemet?

— Igen. S meglásd, hogy magad is hálás leszel érte. Nem szégyenlenéd magadat vén asszony módjára egy álomképtől megriadni. Ha engednék kérelmednek, én is, meg te is neveltségessé válnánk a stavóiek előtt. Ne is beszéljünk többet róla.

akkor tekintett föl, midőn Henrik gyöngéden megérintette a vállát.]

A fiatal ember Erich volt, Henrik öccse. Dacára a feltűnő családi hasonlatosságnak, testalkatban teljesen elütő bátyjától, ki napbarnította arcával és magas termetével valóságos óriás volt az alacsony vézna termetű öccséhez képest, kinek finom vonásu arca, szinte átlátszó hófehér keze szembeötlő ellentétei voltak Henrik vihar-edzett külsejének.

— No te könyvmoly! Még mindig a tudománynak hódolsz? — kiáltotta Henrik. — Ugy látszik nem akarsz előbb felkelni asztalod mellől, míg át nem olvastad az egész láda tartalmát?

Erich boldogan mosolygott, miközben szeretetteljesen karolta át bátyja nyakát.

— Jól teszed Henrik — mondta — korholjál csak. De hidd meg, ha mindazt a szépet és magasztosat elolvasom, mi ezekben a könyvekben írva van, úgy elképzelem, mily nagy és halhatatlanok lehetnek azok, kik mindent megirtak s bizonyos büszkeséggel tölt el az a tudat, hogy meg bírom őket érteni. Egyebekben nekem kellene téged korholnom áldozatkésziségedért, mert bizonyára sok pénzt adtál ki, hogy ezeket a könyveket nekem megszerezhesd.

— Pénzt? Az mellékes. Hanem roppant nagy fáradságomba került, mert elhiheted, hogy az valami borzasztó dolog egész napon át a könyvkereskedővel tárgyalni, alkudni, könyveket választani s e mellett még azt a félelmet is kiállani, hogy tán a vásárolt dolgok nem lesznek inyére a tudományos öccsnek. No de ha tetsze-

egykori milliomos végső kétségbeesésében a tengerbe vetette magát és ott lelte halálát.

— (**Borsalmas lelet.**) Aurignac francia városkat egy nagyon érdekes lelet tartja izgatottságban. Volt a községhezán egy nagy kő, amely iránt eddig senki se érdeklődött; most építkezés alkalmával fölemelték az óriási kődarabot s alatta tátongó mélységre bukkantak. A tüzoltók kötelekkel és fáklyákkal föl-szerelve leszállottak a mélységbe s onnan borzadva tértek vissza. A földalatti üreg falai tele voltak aggatva a középkor legválogatottabb kinzoeszközeivel. A lelet hírére azonnal több francia tudós utazott Aurignacba. Azt hiszik, hogy a nagy üreg az inkvizíciók idejéből fönmaradt törvénykezési helyiség, amelyről eddig senkinek se volt tudomása. A kinzoeszereket Párisba szállították, ahol külön kiállítás rendeznek belőlük. A mélységet pedig telihordták földdel, sziklával, hogy még nyoma se maradjon.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. augusztus 11. reggeli 7 órákor.

Barometer (redukált) = mm. 62.6 (súlyedő.)

Hőmérsék = 15.5 °C

> maximuma: 19.3 °C

> minimuma: 12.2 °C

Párányomás: 9.2 mm.

Relatív nedvesség: 70.

Felhőzet: 8¹ Cum. N.

Szélirány s erő: N. W. 3.

Csapadék 24 órai: 0

Hűvös, változó felhőzet.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ **Cimbalmozók figyelmébe.** A »Cimbalom Szalon« most megjelent 12-ik, egyszerűsmind befejező száma az 1-ső évfolyamnak. A következő tartalommal jelent meg. 1. Élet élet, 2. Kilencet ütött az óra, este van, 3. Kis koromban árvaságra jntottam, 4. Édes anyám, édes anyám, 5. Ha te tudnád a mit én, (Hm. Hm. Hm.), 6. Kossuth Lajos azt izente, 7. XIII-ik Lajos dala. A második évfolyamra, mely október 1-én indul meg, már most elő lehet fizetni a »Cimbalom Szalon« kiadóhivatalában Budapest, Károly-körut 8. szám alatt. Előfizetési ár egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr., egyes szám ára 60 kr.

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csőd.** A pécsi kir. törvényszék mind csődbíróság *Büchler* Ria pécsi bej. kereskedő ellen nyitott csődöt megszüntette.

§ **Elhagyta a nejét.** *Schnell* Vilmos, volt pécsi lakos, kaptafakészítő évekkel ez-előtt ismeretlen helyre távozott, elhagyva nejét és családját. Neje szül. *Berta* Ilona, ki időközben szüleihez Pápára költözött, megindította ellene a válópört hűtlen elhagyás címén. A pécsi kir. törvényszék most egyévi határidőt szabott, hogy a férj az életközösséget állítsa vissza nejével, mert ellenesetben a házasságot végleg felbontja a bíróság.

§ **Fiatalkorhamisító.** *Kugler* Károly pécsi 17 éves lakatos tanoncnak volt két postatakarékpénztári könyve. Az egyikben 1 frt 50 kr, a másikban meg 50 kr betéte volt. Kugler azonban gondolt merészet és nagyot s az egy forint ötven krajcáros betétből *tizenöt forint ötven krajcárosat*, az ötven krajcár betétből pedig *ötven forint ötven krajcárt* csinált, gondolván, hogy talán sikerül neki becsapni a postahivatalt. Dicséretére legyen mondva: terve sikerült, mert a postatakarékpénztár pécsi fiókjá, a hamisított betéti könyvre kifizetett neki tiz forintot. Persze később észrevették a csalást, a jeles csemete apja meg is térítette a kárt, a becsapott postahivatal azonban mindannak dacára megtette Kugler Károly ellen közokirathamisítás címén a feljelentést, minek folytán a pécsi kir. törvényszék a vádlottat ma hat havi börtönre ítélte.

§ **Öreg lóból csikó.** Nem kelt ma már feltűnést, ha valamely ülve maradt aggszűz eltöltött tavaszainak számát csökkenteni óhajtja, s keresztlevelének hiteles másolatában némi javításokat eszközöl. Furcsa dolog azonban, ha valaki a lovának a passzusát helyesbiti olyformán, hogy az anyakancából csikó-lovat csinál. Ebbe a hibába esett Tamás István keői lakos, ki 18 éves kancáját eladta Beretzkó István hercegszöllősi lakosnak, mely alkalommal annyira korrigálta a passzust, hogy egyszerre fürgelábu csikó lett a vén lóbol. A községi előljárásnál kitudódott a járlatlevél átírása alkalmával a turpisság s azért hivatal-

nek neked a könyvek, akkor sobjaj; majd legközelebbi utamról hozok még egy ládával.

— Valóban? — kérdezte örvendve Erich.

— No természetesen! Hiszen van a könyvkereskedőknél elég! De most kérlek hagyj magunkra, beszédem van Knuth Mendével.

Erich csak most vette észre a vendéget s hirtelen elpirult, mint valami fiatal leány, ki szive legrejtettebb titkát fedezte fel egy idegen előtt.

— Sétálj addig gyerek. — folytatta Henrik. — Benézhetsz Signehez is. Mondd meg neki, hogy később meglátogatom.

Erich világos kék szemei körül hirtelen sajátságos bus kifejezés támadt. Elbucsuzott bátyjától, Knuth Mendének kezét nyujtotta, azután kifelé haladt, miközben látni lehetett, hogy erősen bicceg. Még gyerek korában leesett a szikláról, összetörte a térd-kalácsát, azóta me-rev a bal lába.

Mikor az ajtó bezáródott Erich után, a kapitány vendége felé fordult:

— Ül le Knuth és mondd el, mi a kívánságod?

— Ne vess meg Henrik — de én nem mehetek veled. Oldj fel kérlek a szavam alól — mondta a halász nagyot sóhajtvá.

A kapitány meglepetten tekintett fel. Ily kérelemre nem volt elkészülve.

— Miért? Hiszen te voltál az első, ki ajánlkozott, hogy velem jön.

— Igen akkor . . . de ma éjjel . . .

— Tehát innen fúj a szél?! — mosolygott Henrik.

Nem is tudtam, hogy ennyire megszelidültél. Mindig kemény legénynek tartottalak, kinél nem sokat nyom a latban az asszony szava.

Knuth Mende fülig elpirult.

— Nem jól értesz engem Henrik: Greta csak örül távozásomnak, mert büszke arra, hogy kormányosodnak választottál. Ő neki fog legjobban fájni, ha nem megyek veled, de Istenemre mondom! — nem mehetek!

— Hát akkor megbántad ígéretedet, mert nem akard családodat elhagyni? Vagy tán a veszélytől félsz?

A hajós méltatlankodva tekintett Henrikre.

— Tiz évig utaztam a tengeren. Kérdezd meg társaimat, tapasztalták-e valaha, hogy Knuth Mende gyáva volt.

— Nem akartalak megsérteni. Tudom, hogy a stavői hajósok bátor emberek, kik elszántan szembe szállanak a halállal s ezek között te első helyen állsz. Csupán azt nem értem, hogy mi készlet téged furcsa kérelmedre.

— Azt nem szabad elmondanom, mert kinevetnél. Kérlek, ne kényszeríts, hogy veled menjek. Szerencsés utat s biztos sikert kívánok neked és társaidnak s reményem, baj nélkül fogtok hazatérni.

— Így nem fogjuk egymást megérteni — mondta a kapitány, kinek feltűnt az egyébként határozott jellemű hajós ingatag volta. Ha alapos okod van megtagadni tőlem szolgálatodat, akkor nem bánom, itthon maradhatsz. Én is azt akarom elérni, hogy a ki a »Stavő reménye« fedélzetére lép, örömmel utazzék velem. Találok még embert helyetted jól tudod. De egy tisztességesen megkötött szerződés nem keztyű ám, hogy tetszés szerint kifordithassuk s azért most mint kapitányod kérdezek:

ból feljelentést tettek Tamás István ellen magánokirathamisítás miatt. A ma megtartott végtárgyalás alkalmával azonban kiderült, hogy a vevő, Beretzkó István tudta, hogy a megvett ló 18 éves s minthogy az elkövetett hamisításból vevőnek mi kára sem származott, az ügyész megszüntető indítványára a kir. törvényszék Tamás István ellen a további eljárást megszüntette.

§ **Agyonverte a barátját.** Kresztits József udvardi lakos több társával: Krupics János, Horváth Miklós, Horváth János, Ferling György ugyanottani lakosokkal együtt mulatott a falu korcsmájában, miközben mindannyian alaposan felöntöttek a garatra. Később Krupics János kiment az udvarra, ahova nemsokára Kresztits is követte, ki szivart kért tőle, miután azonban Krupics nem adott neki, kikapta annak szájából az égő szivart. Ezen Krupics annyira feldühösödött, hogy beszaladt a korcsmába, ahonnan kisvártatva késsel rohant Kresztitsre. A zajra már elősietett a korcsma többi vendége is, hogy a két veszedőt szétválasszák, Kresztits József azonban ekkorára már egy karót szerzett, melylyel úgy vágta fejbe Krupics Jánost, hogy az menten összerogyott s huszonnégy órával később a sérülés folytán kapott vérömleny következtében meghalt. Így került Kresztits József ma a gyilkosság büntetvével vádoltan a pécsi kir. törvényszék elé, mely lapunk zártáig ez ügyben még nem hozott ítéletet.

§ **Gyermekgyilkos anya.** Ma délután 4 órakor kezdte meg a pécsi kir. törvényszék a gyermekgyilkossággal vádolt Jellinek Jánosné szül. Aszmann Katalin pécs-bányatelepi lakosnő elleni végtárgyalást. Mint annak idején megírtuk, június hó 5-én Bányatelepen egy csecsemő hullájára akadtak, melyről nem lehetett tudni, hogy miként került a szemétdombra, melyen találták. Schultz Ferenc bányatelepi rendőrkapitány az anya után megindított szigorú nyomozást, ismert szakavatottságával személyesen vezette s ekkor sikerült a bűnös anyát Jellinek Jánosné személyében kinyomozni. Schultz Ferenc rendőrkapitány, kihallgatása után, átkísértette az asszonyt a kir. ügyészség börtönébe, a honnan ma került a pécsi kir. törvényszék sorompói elé. A bizonyítási eljárás hosszadalmas volta s a tanúk nagy száma miatt csak úgy hét óra tájban, tehát lapunk zártakor fognak ez ügyben ítéletet hozni, melyet egész terjedelmében az eset részletes leírásával lapunk holnapi számában közlünk olvasóinkkal.

§ **Elrabolta saját gyermekét.** A gyermekrablásnak különös fajtája foglalkoztatja a londoni törvényszéket. Egy Montrealból Liverpoolba érkezett gőzös fedélzetén a minap tartóztattak egy előkelő külsejű uriasszonyt, a ki egy ur és egy kisleány társaságában angol földre akart lépni. Letitia Perrot asszonyt azal vádolják, hogy hét éves gyermekét megszöktette. A baltimorei törvényszék a gyermeket, miután szüleit elválasztotta egymástól, egyelőre a fiatal asszony atyjára bízta. A gyermek nagyatyjának házából csak eltűnt és a vizsgálat kiderítette, hogy anyjával és anyjának völegényével utban van Európa felé. Táviratilag elrendelték az asszony letartóztatását. Az első tárgyalást már megtartották a különös ügyben. Az asszonyt száz font sterling kezes-

ség mellett szabadon bocsátották, a gyermeket pedig nagyatyja megérkezéseig egy ismert londoni bankár felügyeletére bízta.

T a n ü g y.

(A magyarosítási alap. Tolnavármegye törvényhatósága még 1896-ban 50.000 frtot tett le a millenáris év emlékére azon célból, hogy annak kamata azon tanítók és tanítónők jutalmazására fordítsák, a kik a magyarosításban különösen kitűnnek. A jutalomra az ügybuzgó magyarosító apostolok azonban hiába várnak, mert az alapnak közel 9000 forint kamatait a törvényhatóság folyó hó 8-án tartott ülésében a Tolnavármegyei muzeum-épület emelésére adta. Ez a cél is szép ugyan, de nem felel meg az alapító levélnek, melyben határozottan ki van mondva, hogy magyarosító tanítók és tanítónők jutalmazására fordítsák.)

Közgazdaság.

□ **Megszűnt állatjárványok.** A Nagy-Pal, Viszló, M.-Sóros és Egerágh községekben fellépett sertésvész, valamint a Lipova és Szellő községekben volt hólyagos kiütés megszűnt. A járványok megszűntével az illető községeket feloldották a zárlat alól.

□ **Sertésvész és orbánc.** Uj-Bezdán és Vasas községekben a sertésvész, Szent-László községben pedig az orbánc járványosan felléptek. A járvány tartamára elrendelték a zárlatot.

□ **Állami tejjgazdaság.** Az állami tejjgazdasági munkásokat képző iskolákban Munkács és Gödöllőn október hó 1-én 12 hónapra terjedő újabb tanfolyamok fognak megnyitni, melyekre ép, erős testalkattal bíró, legalább 18 évet hetöltött munkásifjak vétetnek fel. A tanulók a tanfolyam tartama alatt teljes ellátásban és 5 frt havi bérben részesülnek. Felvételért való folyamodványok szeptember hó 15-ig a munkácsi uradalom, illetőleg a gödöllői koronauradalom igazgatóságához küldendők be. Ajánlatos volna, hogy a gazdaközönség ezen iskolákra jóra való cselédeiket elküldje, hol minden anyagi megterhelhetés nélkül szakértő tehenesekké és tejjgazdasági munkásokká képeztetnek ki.

November hó 1-én fog megnyitni a nagyszécsényi tejszövetkezetenél létesített állami tejjgazdasági munkásnőket képző újabb félévre terjedő tanfolyam. Az ide való felvételért kifogástalan előéletű és legalább 16 évet betöltött nők pályázhatnak, kik teljes ellátásban (esetleg e helyett 15 frt ellátási díjban) és 4 forint havi bérben részesülnek. Felvételért a kérvények keresztlevél, iskolai és erkölcsi bizonyítványokkal felszerelve a nagyszécsényi tejszövetkezet igazgatóságához ítézendők november hó 15-ig.

Ezen iskolák jelen tanfolyamait végző tejjgazdasági munkások, illetőleg munkásnők elhelyezése ügyében a fentnevezett uradalmak igazgatóságai, illetőleg a nagyszécsényi tejszövetkezet igazgatósága keresendők meg.

□ **Erdőőri szakvizsgák.** Az erdőőri szakvizsgák folyó évi október hó 16-án és az erre következő napokon Budapesten, Pozsony-

ban, Besztercebányán, Miskolcon, Kassán, M.-Szigeten, Debrecenben, Kolozsvárott, Székely-Udvarhelyt, Brassóban, Nagy-Szebenben, Temesvárott, Zomborban, Pécsen és Szombathelyt, a vadőri vizsgák pedig az erdőőri szakvizsgákkal kapcsolatosan, Budapesten, Pozsonyban, Szombathelyt és Kolozsvárott a vármegye házában délelőtt 9 órakor fognak megkezdetni és folytatólag megtartatni. Felhivatnak mindazok, a kik az erdőőri szakvizsgát vagy a vadőri vizsgát letenni szándékoznak, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamodványukat a vizsgák székhelyére nézve illetékes kir. erdőfelügyelőhöz folyó évi szeptember hó 30-ig nyujtsák be.

T Á V I R A T O K.

— **Dreyfus a haditörvényszék előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A londoni „Times“ mai száma a lap élén a következő szenzációs hírt közli:

„A leghatározottabban jelenthetjük, hogy *Walsin-Esterházy* a borderoban felsorolt jelentéktelen értesítéseken kívül még százhatvan értékes okmányt, köztük a francia hadsereg általános mozgósítására vonatkozó tervet is kiszolgáltatta *Schwarzkoppen* ezredesnek. *Henry* ezredes közbenjáró gyanánt szerepelt, mivel az árulás bérén osztzkodtak.“

Régebben sejtették, hogy *Henry* bűntársa volt *Walsinnak*, de ily határozottan csak most jelentik ki először. Hogy épen most hirdetik azt, különös jelentősége van.

Rennesben ma befejezte a hadi törvényszék a titkos iratok tárgyalását. Holnap újra kezdődik a nyilvános tárgyalás. *Paleologue* tegnap százhusz darabot ismeretett; mára csak száz darab maradt.

A holnapi nyilvános ülésen *Delaroché-Vernet*, a berlini francia nagykövetség titkárát fogják első tanuként kihallgatni. Azután következik *Casimir-Perier* volt elnök és *Mercier* tábornok kihallgatása. A holnapi napnak nagy, sőt döntő jelentőséget tulajdonítanak.

Dreyfust ma reggel hetedfél órakor kísérték a tárgyalóterembe. *Paleologue* háromnegyed kilencig magyarázott s az elnök ezután berekesztette az ülést.

— **Egy halálraitélt rablógyilkos szökése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zágrábból írják, hogy *Cvetkovics* Ferenc halálraitélt rablógyilkos az éjjel börtönéből megszökött.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. augusztus 12.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: 8.43; októberre: 8.54. — Tengeri: 4.72. — Rozs: 6.74. — Zab: 5.32.

Az értéktőlcsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 392.80. — Magyar hitelrészvény: 393.00. — Államvasut: 354.30.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Elsőrangú életbiztosító társaság a megyében, illetőleg ennek székhelyén főügynökséget

őhajt létesíteni, felhivatnak az erre pályázók, hogy ajánlataikat tekintélyes jövedelem jellegével

Haasenstein és Vogler

(JAULUS és TÁRSA)

hirdetési irodájába

Budapest, V., Dorottya-utca 9.

czimezzék.

Lakás bérbeadó!

Pécsett, Mária-utca 1. sz.
ház emeletén

egy kényelmes lakás

november hó 1-től bérbeadó. Értekezhetni az ott lakó tulajdonossal.

112201. sz.

Tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Vörösmarti kölcsönös segélyző-egylet végrehajthatónak, Szurmó János, Szurmó Julia, Babos Jánosné vörösmarti lakoso végrehajthatk szenvedettek elleni 250 frt tőke és jár. iránti végrehajtsági ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő, Vörösmart községben a 1436. sz. tjkvben felvett 1928. hrsz. ingatlanra, tehát a V. T. 156. §-a alapján Szurmó János (nős volt Sós Máriaival) tulajdoni hányadára is 164 frt, az 1468. sz. tjkvben felvett 2125/b. hrsz. szőlőre 202 frt, az 1541. sz. tjkvben felvett 220 hrsz. házra 453 frt, 2363/48. hrsz. ingatlanra 48 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi aug. hó 28-ik napján d. e. 10 órakor Vörösmart községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%.-át, vagyis 16 frt 40 kr., 20 frt 20 kr., 45 frt 30 kr., 4 frt 80 krajczárt készpénzben, vagy az 1881: 60. t. cz. 42 §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügy-Miniszt. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál 1899. évi május hó 12-én.

Székács Pál,

kir. albiró.

Butor kiárúsítás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

a v. bukott Günsberger Mór

csódtömegéhez tartozott

összes asztalos és kárpitos butorokat

megvettem és azokat a volt helyiségekben: **Széchenyi-tér 18. sz., régi takarékpénztári épület, I. és II. emelet,** a rendes üzleti órákban árusítom ki.

Miután nem gyakran nyilik alkalom butort a beszerzési áron alul vásárolni, azért a tisztelt vevőközönség figyelmét saját érdekében felhívom, hogy bevásárlását mielőbb eszközölje, hogy

a dús és választékos nagy raktárban

kedv szerint válogathasson.

Tisztelettel

Hartman Armin.

KATHREINER-FÉLE Kneipp maláta kávé.

Nagymama nekem is!

Évek óta kitünő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomorbetegségeknél, vérszegénységnél orvosilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.